
EDESSÄOLEVASTA YLEISLAKOSTA

Raskasta aikaa elävät Bakun työläiset. Viime vuoden keväällä alkanut naftateollisuudenharjoittajain hyökkäys jatkuu yhä vielä. Työläisten entiset saavutukset riistetään pois viimeistä myöten. Mutta työläisten „pitää“ vaieta ja kärsiä „loputtomasti“.

Työpalkkaa pienennetään sen suoranaisen alentamisen tai asuntovuokrrahojen, lahjapalkkioiden y.m.s. poistamisen muodossa. Työpäivää pidennetään, sillä kolmivuoraisen työn sijalle otetaan kaksivuoroinen ja yli- ja urakkatyöt tehdään tosiasiallisesti pakollisiksi. Niinsanottu „henkilökunnan supistaminen“ jatkuu entiseen tapaan. Työläisiä — varsinkin valveutuneita — eroitetaan turhanpäiväisistä syistä ja aivan syyttäkin. „Mustia listoja“ käytetään mitä kursailemattomimmalla tavalla. „Vakinaisten“ työläisten systeemin tilalle otetaan sellaisten „väliaikaisten“ työläisten systeemi, jotka voidaan milloin hyvänsä jättää ilman ansiotyötä tyhjänpäiväisistä syistä. Sakko- ja lyömis-„systeemi“ on käytännössä koko laajuudessaan. Naftalähde- ja tehdastoimikuntia ei enää tunnusteta. Tapaturmalakia kierretään mitä julkeimmin.

Lääkintäapu on saatettu vähimmäismäärään. „Pakko-työlaki“ kymmenen kopeekan sairaala-apukeräyksestä on edelleenkin voimassa. Terveysolot ja terveydensuojelu ovat rempallaan. Kouluasia ontuu. Ei ole kansantaloja. Ei ole iltakursseja. Ei ole luentoja. On vain lopputilejä ja yhä vain lopputilejä! Mihin saakka naftateollisuudenharjoittajain hävyttömyys on mennyt, näkyy siitä, että monet suuret toiminimet, esimerkiksi „Kaspian yhtiö“, välttyäkseen asuinvuokorahojen maksamiselta, suorastaan kieltävät „omia“ työläisiään menemästä avioliittoon ilman toiminimen hallinnon lupaa. Ja naftakuninkaille tämä kaikki on onnistunut. Tuntiessaan voimansa, nähdessään ovelasti harkitun hyökkäystaktiikan menestyksen he jatkavat työläisten pilkkaamista.

Naftateollisuudenharjoittajain hyökkäyksen menestysellisyys ei ole likimainkaan satunnaista. Se johtuu täydellisesti monista sille otollisista ulkoisista seikoista. Sellainen on ennen kaikkea Venäjällä vallitseva yleinen hiljaisuus, muodostunut vastavallankumouksellinen tilanne, joka antaa otollisen ilmapiirin pääoman hyökkäykselle. Sanomattakin on selvää, että toisenlaisissa oloissa naftateollisuudenharjoittajain pitäisi hillitä ruokahaluaan. Sellainen on myös pogromimies Martynovin johtaman paikallisen hallintovallan suorastaan lakeijamainen palvelevaisuus, kun se on valmis kaikkeen naftateollisuudenharjoittajain hyväksi, — palauttakaamme mieliin vaikkapa „mirzojeviläisten juttu“. Edelleen, työläisten heikko järjestyneisyys, mikä johtuu huomattavalta osaltaan naftatyöläisten joukon epävakinaisuudesta. Naftatyöläisten merkitys taistelussa naftateollisuudenharjoittajia vas-

taan on kaikille selvä, mutta juuri he ovat eniten sidottuja maaseutuun ja vähimmin „kykeneviä“ järjestyneeseen taisteluun. Vihdoin työpalkan jakaantumisen moniin osiin (se muodostuu muun muassa lahjapalkkioista, asuntovuokra-, matka- ja saunarahosta y.m.s.), mikä seikka helpottaa sen pienentämistä. Ilman muuta on selvää, että työpalkan suorainen pienentäminen ei ole niin helppoa kuin sen naamioitu osittainen pienentäminen poistamalla vähitellen lahjapalkkiot, asuntovuokra-, matka- ja saunarahat y.m.s., jolloin säilyy harhakuva „itse“ työpalkan jäämisestä entisen suuruiseksi.

On luonnollista, että naftateollisuudenharjoittajain kokemuksen ja järjestyneisyyden kasvun yhteydessä tämä kaikki helpottaa huomattavasti pääoman hyökkäystä naftamaailmassa.

Milloin tämä naftakuninkaiden raivokas hyökkäys päättyy, löytyykö heidän röyhkeydelleen rajaa — se riippuu siitä, kohtaavatko he työläisten puolelta voimakkaan ja järjestyneen vastarinnan.

Toistaiseksi on selvää se, että naftateollisuudenharjoittajat haluavat „lopullisesti“ nujertaa työläiset, lyödä „kerta kaikkiaan“ taisteluhaluun alas ja tehdä „omista“ työläisistään „hinnalla millä hyvänsä“ kuuliaisia orjia. Tuota tarkoitusperää he tavoittelivat jo viime vuoden keväällä, jolloin he, pantuaan neuvottelukokouksen myttyyn, yrittivät provosoida työläisiä järjestymättömään yleislakkoon tehdäkseen näistä kerralla lopun. Samaa tarkoitusperää he tavoittelevat nytkin hyökätessään ilkeämielisesti ja järjestelmällisesti työläisiä vastaan ja kiihoittaessaan usein heitä vaistovaraisiin esiintymisiin.

Työläiset ovat vielä toistaiseksi vaiti, kärsivät ääneti naftateollisuudenharjoittajain iskut ja kokoovat vihan sydämeensä. Mutta ottaen huomioon toiselta puolen sen, että naftateollisuudenharjoittajat käyvät yhä röyhkeämmiksi riistämällä pois jäljelle jääneet murusetkin, saattamalla työläiset kerjäläisyyteen, pitämällä heitä pilkkanaan ja provosoimalla heitä vaistovaraisiin vihanpurkauksiin; ja toiselta puolen sen, että työläisten kärsivällisyys ehtyy yhä enemmän ja sen tilalle tulee synkkä, yhäti voimistuva tyytymättömyyden nurina naftateollisuudenharjoittajia vastaan, — ottaen kaiken tämän huomioon voidaan varmuudella sanoa, että naftateollisuustyöläisten tyytymättömyyden purkaus on suorastaan kiertämätön lähitulevaisuudessa. Joko tahi: joko työläiset tulevat todellakin „loputtomasti“ kärsimään painuen orjamaisen nöyriä kiinalaisten kulien asemaan — tahi he nousevat naftateollisuudenharjoittajia vastaan raivaten tien parempaan elämään. Joukkojen keskuudessa yhä kasvava suuttumus on todistuksena siitä, että työläiset lähtevät varmasti jälkimmaiselle tielle, naftateollisuudenharjoittajia vastaan käytävän taistelun tielle.

Ja naftateollisuuden tila on sellainen, että se tekee täysin mahdolliseksi paitsi työläisten puolustustaistelun, paitsi entisten asemien säilyttämisen, myöskin hyökkäykseen siirtymisen, uusien asemien valtaamisen, työpalkan edelleen kohottamisen, työpäivän edelleen lyhentämisen j.n.e.

Todellakin, kun naftateollisuudenharjoittajain voitot verrattuna Venäjän ja Euroopan muiden teollisuudenharjoittajain voittoihin ovat nykyään satumai-

sen suuret; kun naftamarkkinat eivät suinkaan supistu, vaan päinvastoin kasvavat vallaten uusia alueita (esimerkiksi Bulgarian); kun suihkuavien naftalähteiden määrä yhä suurenee; kun naftan hinnat eivät suinkaan alene, vaan päinvastoin ovat nousemassa, — niin eikö ole selvää, että työläisillä on täysi mahdollisuus murskata orjamaisen kärsivällisyyden kahleet, heittää syrjään häpeällisen vaikenemisen ies, nostaa vastahyökkäyksen lippu naftateollisuudenharjoittajia vastaan ja voittaa heiltä uudet, paremmat työehdot?..

Mutta muistaen kaiken tämän ei saa unohtaa sitäkään, että edessäoleva yleislakko tulee olemaan kaikkein vakavin, kaikkein pitkäaikaisin ja sitkein kaikista tähän mennessä Bakussa olleista lakoista. Tulee ottaa huomioon, että kun edellisissä lakoissa meitä auttoivat 1) yleinen nousu Venäjällä, 2) siitä johtuva paikallisten hallintoviranomaisten suhteellinen „puolueettomuus“, 3) kokemuksen puute ja järjestymättömyys naftateollisuudenharjoittajilla, jotka menivät päästään sekaisin heti ensimmäisen lakon aikana, — niin nyt meillä ei ole ensimmäistä, ei toista eikä kolmatta. Yleinen nousu on vaihtunut yleiseen hiljaisuuteen, joka rohkaisee naftateollisuudenharjoittajia. Paikallisten hallintoviranomaisten suhteellinen „puolueettomuus“ on vaihtunut sen täydelliseen valmiuteen ottaa käytäntöön kaikki „rauhottamis“-keinot. Naftateollisuudenharjoittajain kokemattomuus ja järjestymättömyys on vaihtunut heidän järjestyneisyyteensä. Vieläpä naftateollisuudenharjoittajat ovat siinä määrin harjaantuneet taistelussa, että he itse kiihoittavat työläisiä lakkoihin. He ovat valmiita provosoimaan työläiset vaikka yleislakkoonkin, kunhan se vain olisi

järjestymätön ja antaisi mahdollisuuden „kerralla nujertaa“ työläiset.

Tämä kaikki puhuu siitä, että työläisten edessä on vakava ja vaikea taistelu järjestyneitä vihollisia vastaan. Taistelu on kiertämätön. Voitto on mahdollinen monista epäsuotuisista ehdoista huolimatta. On vain välttämätöntä, että työläisten taistelu ei olisi vaistovaraista, hajanaista, vaan järjestynyttä, suunnitelmallista ja tietoista.

Vain tällä ehdolla voidaan odottaa voittoa.

Me emme tiedä, milloin yleislakko nimenomaan alkaa, — mutta ei ainakaan silloin, kun se on otollinen naftateollisuudenharjoittajille. Tiedämme toistaiseksi vain sen, että on aloitettava nyt heti yleislakon voimaperäinen valmistelutyö ja käytettävä siihen järjen, tarmon ja rohkeuden koko voimaa.

Yhteenliittyneisyytemme ja järjestyneisyytemme lujittaminen — sellainen on meidän valmistelutyömme lippu.

Tämän vuoksi on nyt heti ryhdyttävä työläisten laajaan yhteenliittämiseen sosialidemokratian ympärille, liittojen ympärille. Ennen kaikkea on tehtävä loppu järjestön kahtiajakautumisesta yhdistämällä molemmat ryhmät yhtenäiseksi kokonaisuudeksi. On tehtävä loppu kahtiajakautumisesta myöskin liitoissa yhdistämällä ne yhdeksi voimakkaaksi liitoksi. On elvytettävä naftalähde- ja tehdastoimikunnat, juurrutettava niihin sosialismin henki, saatava ne yhteyteen joukkojen kanssa ja niiden kautta päästävä yhteyteen koko naftatyöläisten armeijan kanssa. On ryhdyttävä käsittelemään yhteisiä vaatimuksia, jotka voivat liittää työläiset yhdeksi voimakkaaksi armeijaksi. On

puututtava kaikkiin työläisten ja naftateollisuudenharjoittajain välisiin yhteenottoihin ja liitettävä siten käytännössä työläisiä sosialidemokratian ympärille. Sanalla sanoen on valmistauduttava väsymättömästi, kaikin voimin, että lähestyvä, vaikea, mutta kunniakas yleislakko voitaisiin ottaa vastaan asiaankuuluvalla tavalla.

Me kutsumme yksimieliseen työhön taloudelliseen yleislakkoon valmistautumisessa.

*Sanomalehti „Bakinski Proletari“
№ 7, elokuun 27 pnä 1909
Allekirjoitus: K. K o ...*

*Julkaistaan lehden tekstiin
mukaan*